Styrket vern av sjøørreten

Av Edmund Schilvold

Publisert i Moss Dagblad

Ulovlig garnfiske truer mange bestander av sjøørret, også langs Østfoldkysten. Nå styrkes innsatsen for å sikre framtiden til den kanskje vakreste og mest ettertraktede av alle fiskearter i fjorden.

Ett av tiltakene er en utvidelse av påbudet om nedsenking av garn til minst tre meter under sjøoverflaten. Tidligere gjaldt dette påbudet i perioden 1. mai til 30. september. Men sjøørreten er sårbar også i de første vårmånedene, og mye av det ulovlige garnfisket foregår nettopp i mars-april. På grunn av dette er startdatoen for påbudet om nedsenking av garn nå flyttet til 1. mars.

- Våren er den mest populære tida for ulovlig fiske etter sjøørret, bekrefter fiskeriforvalter Leif Roger Karlsen.

- Det er veldig lite folk ute langs kysten, og de som driver ulovlig kan operere nesten uforstyrret, påpeker han.

Nå skal imidlertid også oppsynet styrkes. Sjøørreten allerede fått en beskytter i form av Jan Erik Eggen i Statens Naturoppsyn. Fra sitt kontor på Dilling har han siden januar i fjor arbeidet med å bedre mulighetene for å ta flere tjuvfiskerne på fersk gjerning. Denne våren lover han at ulovlig fiske etter sjøørret vil være en prioritert oppgave.

I dette arbeidet vil oppsynet samarbeide nært med fylkesmannen, politiet og Skjærgårdstjenesten. Sistnevnte har nå fått oppsynsmyndighet, og dette vil forhåpentligvis bidra til at enda mer av den ulovlige redskapen blir oppdaget og innrapportert.

Men aller viktigst er de opplysningene som kommer inn fra privatpersoner. Eggen understreker at en er helt avhengig av en årvåken lokalbefolkning og konkrete tips om en virkelig skal få bukt med ulovlighetene. Han oppfordrer alle som ser noe mistenkelig til å ta kontakt. Dette kan for eksempel være garn som står inne på grunt vann i bukter og viker, eller som ikke er tydelig merket med eierens navn.

- Vi fikk en mengde tips i fjor fra lokale sportsfiskere, og håper vi håper selvsagt at dette fortsetter også i år, sier Eggen optimistisk. Han påpeker at

tallet på sjøørret er relativt lavt, og at hensynsløst garnfiske kan bringe lokale stammer til randen av utryddelse.

Sjøørretens avhengighet av små, lokale bekker i gyteperioden gjør den ikke mindre sårbar for overbeskatning. Mange slike gytebekker er lagt i rør eller berørt av utbygginger og forurensning. Leif Roger Karlsen har likevel inntrykk av at det har skjedd en viss bedring i situasjonen de siste årene. En har jobbet hardt for å gjøre kommunene oppmerksomme på viktigheten av å ta vare på de små, ofte anonyme vassdragene i lokalmiljøet. Flere steder har sanering av kloakk og andre tiltak bedret gytemulighetene.

Men mye gjenstår å gjøre, og også når den går opp i bekkene om høsten er ørreten truet av tjuvfiske. Ved Kambobekken har det for eksempel flere ganger blitt sett folk med lommelykter og redskap. Igjen er myndighetene avhengige av tips fra lokalbefolkningen for å kunne redusere omfanget av ulovlighetene.

Garnfiske er sjøørret er forbudt, men sportsfiske med stang eller håndsnøre er tillatt hele året, også fra båt eller i form av isfiske. Ved båt- eller isfiske kan en bruke inntil to stenger med ett agn per snøre. Fluefiske fra land har også blitt svært populært blant de som ønsker å oppleve kontakt med en av de mest sprelske og kampvillige av alle fisker. Det kreves ingen avgift for slikt fiske, men mistemålet på 35 cm skal respekteres.

EDMUND SCHILVOLD
tekst og foto

Jan Erik Eggen
95 96 75 07
69 23 44 70